

Carte apărută cu sprijinul COPYRO

MARIA M VASILE

Iepurașul Bună Ziua

Ilustrații de **Carmen Dora Steinhagen**

București, 2026

Ilustrații interior și copertă: *Carmen Dora Steinhagen*

Concepție ilustrații: *Adrian Kutnik*

Redactor carte: *Odilia Roșianu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VASILE, MARIA M.

Iepurașul Bună ziua / Maria M. Vasile ; il. de Carmen Dora Steinhagen. - București : Bifrost, 2026

ISBN 978-630-6514-71-7

I. Steinhagen, Carmen Dora (il.)

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii, al autoarei și al ilustratoarei.

Copyright © 2026

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

PREFAȚĂ

A te încumeta să scrii o carte în care publicul- țintă aparține vârstei preșcolare, reprezintă un gest temerar; cititorul-copil nu poate fi păcălit, oferindu-i un univers convingător. Vârsta preșcolară este una a receptivității maxime față de tot ce reprezintă nou în educație - iar pentru copil, noul se arată la tot pasul, lucru de care autoarea Maria M Vasile ține seama, așa cum rezultă din cartea IEPURAȘUL BUNĂ ZIUA. Adresarea la persoana a doua, reprezintă un mod ideal de a capta atenția potențialului cititor/ascultător.

Precum în basme, acțiunea este plasată undeva într-o vreme incertă, îndepărtată... „într-o vreme când stăncuțele și vrăbiile vorbeau”, adică într-un timp în care toate minunile erau posibile-fapt pe care, neputând să-l verificăm, este în folosul nostru să-l credem. Însuși titlul dezvăluie intenția autoarei de a imprima copilului noțiuni ale bunei cuviințe, cu tot „alfabetul” acesteia care începe cu elementarele formule de salut. Textul cărții evită tonul

didactic, realizând o povestire atractivă, în care evoluează personaje exclusiv din lumea animală - prilej de a li se cunoaște particularitățile fizice și de comportament ale acestora. Regnul vegetal participă, de asemenea, la tot ce se întâmplă, iar momentul dialogului iepurașului cu Floarea de Pădărie, amintește de cunoscuta DUMBRAVA MINUNATĂ - a lui Sadoveanu - dialogul Lizucăi cu Sora Soarelui... În orice scriere adresată copiilor, este inevitabilă influența creațiilor de gen.

Personajele se confruntă cu diverse situații de viață care presupun colaborarea tuturor, pentru rezolvarea momentelor dificile - prilej de a evidenția valorile morale valabile în societatea umană, valori pe care adultul de mai târziu le va conștientiza. Personificarea se extinde din lumea animală către cea a astrelor, cum se întâmplă adesea și în basmele populare, a căror influență creează doza de mister necesar oricărei povestiri pentru copii. Dinamismul acțiunii este susținut de dialog, folosit intens, ceea ce creează o lucrare pe care n-am greși dacă am atribui-o genului dramatic, având în vedere posibilitatea reprezentării pe scenă. Elementul ludic detensionează momentele de cumpănă ale

personajelor, firul narativ alternând cu versuri cărora, desigur, într-o reprezentare scenică, li s-ar adapta o melodie adecvată.

Finalul revine la adresarea directă către virtualul cititor, semn că reîntoarcerea la realitate încheie un parcurs aducător de optimism și relaxare cititorului indiferent de vârstă.

Carmen Focșă,
scriitoare

Membră a Uniunii Scriitorilor din România

IEPURAȘUL BUNĂ ZIUA

Bună ziua, copil frumos!

Am să-ți povestesc pățania unui iepuraș educat. Totul a început așa:

Într-o pădure ca toate pădurile, a fost o vreme când stăncuțele și vrăbiile vorbeau. Era într-o vară dogoritoare, copacii înfierbântați așteptau ploaia, iar crengile acestora se aplecau spre răcoarea din umbră. În mijlocul codrului, lucea o vale înfrunzită, iar aproape, într-o scorbură părăsită, avea culcuș Iepurașul Bună Ziua. Acesta trăia în bună pace cu fratele său Plângăcios, care era un mare mofturos. Toată ziua se plângea de drum lung, îi plăcea să fie cărat în spinare. Fiind harnic și amabil din fire, acesta îi îndeplinea capriciile năzurosului cu îngăduință. În acea zi, Iepurașul Bună Ziua s-a trezit odată cu zorii dimineții, și-a potolit setea cu roua de pe frunze, apoi cu vrednicie a măturat cărarea care șerpuia spre păpădia zâmbăreață. Când a ajuns lângă floare, a privit-o cu drag și a salutat-o:

- Bună ziua, floare! Mă bucur că ți-ai făcut loc aproape

de căsuța mea, ziua îmi este mai frumoasă datorită ție. Culoarea ta galbionă mă face fericit.

După aceste vorbe, a udat-o cu rouă proaspătă, a privit cerul și a zis:

- Bună ziua, soare!

Iar soarele l-a mângâiat cu raze blânde.

- Bună ziua, pădure!

Și pădurea i-a răspuns cu un foșnet ușor.

- Bună ziua, iarbă!

Iar iarba i-a răspuns cu un murmur de șoapte. Apoi a dat fuga în vizuină pentru a-l trezi pe fratele său.

Și iată cum a continuat povestea.

- Bună dimineața, Plângăcios! Scoate nasul din bârlog, nu mai lenevi..., privește lumina! i-a spus Iepurașul Bună Ziua.

Însă arțăgosul a căscat lung și i-a răspuns în dorul lenei, așa cum o făcea mereu:

- Bună ziua..., gură spartă! Pentru tine, toate zilele sunt frumoase... Dai binețe și furnicilor... Tu nu pricepi că trestia n-o să-ți răspundă niciodată?!

